

beš stpít, a tam newidomne a duchomne
Kralestwo pschihotowat.

To je dawno predy vsches swjateho Ducha
wjeschczene, we 86. Psalmi, kotryž sw. Pa-
wol k Ep. 4. sponni, a wot teho do Nebeš
Stjeczja Krystuſoweho a jeho duchomneho
Kralestwa wuloži, dzejž tak steji: Ty by
horjestpít do Woſokofszje, a by Ja-
stwo jate wedt, ty by Dary doſtať
ſa Ludži, tejj ſa pscheczwnych, ſo
Boh ton Kneš tola woſtač budže.
To je krotki Schpruch, ale won wele we ſebi
ma. Tehodla dyrbinymy kojžde Słowo swje-
ru wobladacz.

Pawol ſam dže stym prjenim Słow-
czkom jara pjekuje a renje wokoto, a praji
v. 9. 10. ſo je horjestpít, ſchto to je?
kiba ſo won tejj je delje ſtupít do
najspodniſchich Mjeſtow teje Semje?
Ton, kiž je delje ſtupít, je tonſamy,
kiž je horjestpít woſche ſchitkich Ne-
beſow, ſo by ſchitko napelnit.

Schto mjeni tola Pawol stymi Słow-
wami? Niczo druhe, kiba dokelž my teho
Kneju Stjeczja naſcheho lubeho Kneša
Krystuſa tak jara bohaczje wužiwać mamy,
ſo bychmy tejj tu Urfachu nawukli, psches
kotruž my ktajkej Nadžiji a Sbožnoſzi pschi-
ſchli ſmy, kotruž niž naſche dobre Skutki,
ſwjate Žiwenje, aby Poſluſchnoſž ſaſlužili
ſu; ale won ſam, ton Kneš, kiž tajke Dary
dawa, ton je je ſaſlužil stym, ſo je ſ Nebeš,
delje ſtupít, ſo ſwojeho Schtalta wupro-
ſnit, (kajž ſw. Pawol Phil. 2. praji) naſche
dla ſo Szlowek narodžit a na Kſchizu wu-
mrel.

Tu Dobrotu ze Pawol stymi Słowami
tu wopofaſacz, dyž teho Deljestupenja ſpo-
mni. A hodži ſo jara derje, pschetož ſchtuž
predy we Woſokofszji je, ton netreba haſlej
do Woſokofszje pschindž. Dyž da ton ſwjat-
ty Duch wot Krystuſa praji: ſo je horje ſtupít

do Woſokofszje, ſteho je wjejjze kwidženja,
ſo je predy delje pschichoť a ſo naſche dla
ponižat. Tehodla runa ſo toſame Wuſla-
dowanie ſw. Pawola jara pjekuje stymi
Słowami Krystuſowymi, kotrež waſcha
Luboš wondano ſlyſchala je: Dobre wam
je, ſo tam du, pschetož dy bych ja
tam nejšchoť, da by Troſchtar kwam
nejšchoť, dyž pak tam du, zu je-
ho kwam poſtač. Jan. 16. a pola Ja-
na na 14. Stawi: Jeli ſo tam pojndu,
zu wam to Mjeſto pschihotowacz.

Dale runaju ſo tejj teſame Słowa (Ty
by do Woſokofszje ſtupít), pjekuje kte-
mu, ſo my beš Krystuſom a beš drubini,
kiž tejj do Nebeš ſtupili ſu, Roſdžjenje czinicž
možemy. Henoch je wot Boha horje wſaty.
Heliaſ je na wobenjowym Woſu do Nebeš
czanyl. Krystuſ pak neje tak do Nebeš ſtupít,
runje kajž ſo ſam wot Morwch ſhegen Mo-
žy beš njeczeje Pomožy ſbudžil je.

To je jara wulke Roſdžjenje, pschetož
my ſo na ſudnym Dnju ſami nebudžemy
horje ſbudžicž. Ale Krystuſ budže naſ horie
ſbudžicž. Jan 6. Krystuſ pak ſtane ſam ſe
ſwojeje Možy wot Morwch horje, kajž pra-
ji Jan. 10. Tehodla lubuje me moj
Wotž, ſo ja moje Žiwenje woſta-
ju, ſo bych toſame ſaſo wſat. Nich-
to nebere jo wotemne, ale ja wo-
ſtaju toſamo ſam wot ſebe. Ja
mam Mož toſame ſaſo wſacz. A ſw.
Pjetyr we ſwojim prjenim Prjedowanju ja-
poſchtoliſkich Skutkach 2. v. 25. Možno
nebješche, ſo won wot Smerczje
mol dđeržany bycz.

Tajke Roſdžjenje je tejj tudy beš na-
ſchim a jeho Stjeczom. My stwimy do Ne-
beš, pschetož Krystuſ czene naſ jaſobu, won
pak je tonſamy, kiž we hegen Možy a Sa-
moženju do Nebeš ſtupi, kajž praji pola Jan.
3. Nichto neſtupi do Nebeš, kiba